

A

Vi är upptäckta! De är på väg, vi måste sticka nu!

B (*tar sin mobiltelefon*)

Jag svär, jag är klar.

A

Lämna allt. De spårar oss direkt.

B (*håller upp telefonen*)

Vi måste ringa min kontakt på andra sidan gränsen.

A

Du får lämna kvar allt. Har du något mer?

B

Bara mobiltelefonen. (*B håller upp telefonen*) Det är nyckeln ut.

A

Vi kan lika gärna skriva *flykting* i pannan. Lämna den. Vi köper en ny sen.

B

Aldrig. Jag har allt här. Dagbok, texter och telefonnummer. Hela mitt liv finns på den här telefonen.

A

Vi kommer aldrig komma fram om du tar med dig den. (*Paus.*) Fattar du?

B

Du, mitt innersta finns här. (*Paus.*) Plocka simkortet då.

A

Det funkar inte. De hittar ändå.

B

Snälla, spara texterna åt mig åtminstone. En backup någonstans... *(A skakar på huvudet)* Varför inte?

A

Allt loggas. Ge mig den.

B *(ger telefonen till A)*

Den har hållit mig ovanför isen sen första bomben föll.

A

Sluta vara så dramatisk. Det är en mobiltelefon. Du kan köpa en ny sen. Kom igen nu!

A lägger mobiltelefonen på en stol och tar fram en hammare.

A

Du skulle pratat med mig istället för att skriva i den där - *(A slår hammaren över telefonen)* - då hade du haft ditt innersta här *(pekar på sig själv)*.

B

Allt är borta! Du har slagit sönder alla mina minnen. I flera år har jag skrivit och för dig tog det bara en sekund att förstöra. Mitt liv är en uppbruten motorväg och du är järnspektet som trasat sönder mig.

A

Nu är det för sent för samtal. Vi måste gå!